

DPN 6269

Title: ① पांडव गीता ② गवाचर्चण विधि ③ मातृषोडशी
① PĀNḌAVA GĪTA, ② GAVĀRCCANA VIDHI, ③ MĀTRṢOḌAŚT

Run. No. 6960

Cat. No. 21

Micro. No.

Subject GĪTA and Hymn.

Religion: Hindu / Bauddha

Language: Skt. / New. / Nep. / Skt. / New. / Maith. / New. / New. / Nep. /

Size in cms. 28.8 x 9

Folios 12

Lines (in a page) 9/28

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Scribe - Jeeva Singha and
Shiva Narayana

Author / translator

Scribe / donor

राजेन्द्र श्रेष्ठ

Date: NS / SS / VS / KS 885, 909; 1845,

Ruler / place

Rajendra Shreshtha

Script: New. / Dev. / Bhuj. / Ran. /

Illus.:

Material: palmleaf / paper / thyasaphu /

Condition: fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon:

□ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ पाण्डव उवाच ॥ ॥ प्रह्लाद नारद परान् गरपुण्डरीक,
व्यासाम्बरीष शुक्र शौनक भीष्मकाद्याः ॥ रुक्मांगदाऽर्जुन वशिष्ठ विभीषणाद्याः ।
P. T. O.

स्तानहं परमभागवतान्न मामि ॥ ॥

इति श्री पाण्डव कृतायां पाण्डव गीता समाप्तिमारत् ॥ ॥

जीव सिंहेति प्रख्याय विशुभक्ति रताय च

लिखित्वाचिमनानाम्ना ददौ गीता वरपदा ॥ ॥

१. संवत् ९३५ मिति आषाढ शुक्लया चौथी श्रौमवारया दिनस पुण्यतश्मी सति वन लुह।

२. संवत् १८४५ सार मंसिर सुदि ६ रोज २ य दिन सिवतारायनेन लिखितं मृदं पुस्तकं ॥

[२] ॐ ब्रह्मरोगे नमः ॥ गवाच्येन विधिोद्धिख्यते ॥ कोवने चवकेति चोमाव लृचायके ॥

[३] ॐ नमो गदाधराय ॥ ॐ अस्मत् कुले मृताये च, गतिर्मेधां न विद्यते ॥ आवाह-
मिष्ये तान् सर्वान् दमर्षि पृच्छेति लोहकैः ॥

इति मातृषोडशी ॥ ॥

संवत् ८८५ माघ कृष्ण ५ तक्ष्मीश्रयात मेस रहिय विया मृत तक्का १२

दुर ३ ॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ पाण्डव उवाच ॥ प्रह्लाद नारद पराशर पुण्डरीक व्यासा मन्त्रीषत्रु केशो न क
 भीष्मकोद्याः॥ रुक्माङ्गु दार्जुन वसिष्ठ विभीषण द्या एतान हं परमभागवतान् न मामि ॥ १॥ लो महर्षेण
 उवाच ॥ धर्मो विवर्द्धितियुधिष्ठिर कीर्तनेन पापं प्रणश्यति वृकोदर कीर्तनेन ॥ शत्रुर्विनश्यति ध
 नञ्जय कीर्तनेन माद्री सुतौ कथयतान् न भवन्ति रोगाः ॥ २॥ ब्रह्मा उवाच ॥ ये मानवा विगत रागतरा प
 परज्ञाना राय एण सुरगुरुं सततं स्मरन्ति ॥ ध्यानेन तेन हत किल्बिषचेतनास्ते मातुः पयोधर रसं
 न पुनः पिबन्ति ॥ ३॥ इन्द्र उवाच ॥ नारायणो नाम नरो नराणां प्रसिद्ध चौरः कथितः पृथिव्या ॥ अ
 नेकजन्माज्जितपापसञ्चयं हरत्यशेषं स्मृतमात्र एव ॥ ४॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मेघश्यामं पीत राम
 कीशेय वासं श्रीवत्साङ्गं कोसुभोद्रासिताङ्गं ॥ पुण्यात्मानं पुण्डरीकायताक्षं विष्णुवन्दे सर्वलो
 के कृतार्थं ॥ श्रीभीम उवाच ॥ जलोद्यमग्ना स च रात्रे राधराविषाणकोद्याखिलविश्वमूर्ति

ता ॥ समुद्रतायेन वराहरूपिणस मे स्वयं भूर्भगवान्प्रसीदतु ॥ ५॥ अर्जुन उवाच ॥ अचिन्त्य
 मव्यक्तमनंतमव्ययं विभुम्प्रभुं भावित विश्वभावं ॥ त्रैलोक्यविस्तारविचारकारकं हृदि प्रपन्नोस्मि
 गतिर्महात्मनां ॥ ७॥ नकुल उवाच ॥ यदि गमनमधस्तात्कालपाशानुबन्धाद्यदिचकुलविहीने
 जायते पक्षिकीटे ॥ कुमिश्रतमपि गत्वा ध्यायते चान्न रात्मा मम भवतु हृदि स्थित केशवे भक्तिरे
 का ॥ ८॥ सहदेव उवाच ॥ तस्य यज्ञवराहस्य विष्णोरतुल्यतेजसः ॥ प्रणमं ये प्रकुर्वन्ति तेषां मपि
 न मोतमः ॥ ९॥ कुन्तु उवाच ॥ स्वकर्मफलनिर्दिष्टं यां यां यो नैव ज्ञाम्यहं ॥ तस्यान्तस्याहं वीकेश
 वपि भक्तिर्दृढा सक्तमे ॥ १०॥ माधव उवाच ॥ कृष्णेशताः कृष्णमनुस्मरंति रात्रौ च कृष्णं पुनरुत्थिता
 ये ॥ ते निन्ता देहाः प्रविशन्ति कृष्णं हविर्यथा मंत्रहुतं हुताग्ने ॥ ११॥ द्रोपद्युवाच ॥ कीटेषु पक्षिषु मृ
 गेषु सरीसृपेषु रक्षःपिशाचमनुजेषु पियत्रतत्र ॥ जातस्य मे भवतु केशव त्वत्प्रसादात्

१५
 १०
 ५
 प॥ श्रीपद्मनाभपुरुषोत्तमपुष्कराक्षनारायणच्युतनसिंहनमोनमस्ते॥ कर्त्तुं उवाच ॥ ॥ ना
 र्यवदामिनशृणोमिनचिन्तयामिनान्यस्मरामिनभजामिनचाश्रयामि॥ भक्त्या त्वदीयचरणेषु
 जमादरेण श्रीश्रीनिवासपुरुषोत्तमदेहि दास्यं॥ २६॥ धृतराष्ट्र उवाच॥ नमोनमः कारणा
 वामनाय नारायणायामितविक्रमाय॥ श्रीशङ्खचक्रासिगदाधराय नमोऽस्तु तस्मै पुरुषोत्तमाय॥
 गीधार्युवाच॥ त्वमेव माता च पिता त्वमेव त्वमेव बन्धुश्च सखा त्वमेव॥ त्वमेव विद्या द्रविणं त्वमेव
 त्वत्सर्वं सर्वं मम देव देव॥ २७॥ द्रुपद उवाच॥ ॥ यज्ञेश च्युत गोविन्द माधवान न्तकेशव॥ कृष्ण
 विष्णो हृषीकेश वासुदेवनमोऽस्तु ते॥ २८॥ जयद्रथ उवाच॥ ॥ नमः कृष्णाय देवाय ब्रह्मणे न न
 राक्षसे॥ योगीश्वराय योगाय त्वामहं शरणं गतः॥ २९॥ विकर्ण उवाच॥ ॥ कृष्णाय वासुदेवा
 य देवकी नन्दनाय च॥ नन्दगोपकुमाराय गोविन्दाय नमोनमः॥ ३०॥ सोम दत्त उवाच॥ ॥

नमः परमकल्याणनमस्ते विश्वभावन॥ वासुदेवाय शान्ताय यदूनां पतये नमः॥ ॥ विराट उ
 वाच॥ ॥ नमो ब्रह्मणे देवाय गोब्राह्मणे हिताय च॥ जगद्धिताय कृष्णाय गोविन्दाय नमोनमः॥
 शल्य उवाच॥ ॥ अतसीपुष्पसंकाशं पीतवाससमच्युतं॥ येन मम स्थितिर्गोविन्दं न तेषां विद्यते
 भयं॥ ३१॥ बलभद्र उवाच॥ ॥ कृष्णकृष्णकृपा लोत्तम गतीनां गतिर्भव॥ संसाराण्यमग्रा
 नां प्रसीद पुरुषोत्तम॥ श्रीकृष्ण उवाच॥ ॥ कृष्णकृष्णेतिकृष्णेतियोगो मां सरति नित्यशः॥ जलं भि
 लायथा पद्मनरकादुद्गराम्यहं॥ बलराम उवाच॥ ॥ सत्यं ब्रवीमि मनुजाः स्वयमूर्ध्वबाहुर्यो
 मां मुकुन्दनरसिंहं जनार्दनं॥ जीवन् जपत्यनुदिनं मरणे रणे च वैकुण्ठवासनिलयं स
 खलु प्रयाति॥ ३२॥ ईश्वर उवाच॥ ॥ सकृन् नारायणो त्युक्त्वा पुमान्कल्पशतत्रयं॥ गंगादिस
 र्वतीर्थेषु स्नातो भवति पुत्रक॥ ॥ सूत उवाच॥ ॥ तत्रैव गंगायमुना च तत्र गोदावरी

सिन्धु सरस्वती च ॥ सर्वाणि तीर्था निवर्त्तयति तत्र यत्राच्यतो दारकथा प्रसङ्गः ॥ ॥ यम उवाच ॥ नरके प
 चमानेषु यमेन परिभाषितं ॥ किं तु यानां चित्तो देवः केशवः क्लेशनाशनः ॥ ४० ॥ नारद उवाच ॥
 जन्मांतरसहस्रेण तपो ध्यान समाधिना ॥ नराणां क्षीणपापानां रुद्धे भक्तिः प्रजायते ॥ प्रह्लाद उ
 वाच ॥ ॥ नाथ यो निसहस्रेषु येषु येषु ब्रजाम्यहं ॥ तेषु ते षचला भक्तिरुच्यता सदा त्वेयि ॥ ४२ ॥
 या प्रीतिरविवेकानां विषये धनपायिनी ॥ त्वामनुस्मरतः सामेह दयान्वाप स पतु ॥ ॥ विश्वामित्र उवाच ॥
 किन्तु सदानैः किं तीर्थैः किं तपोभिः किं मध्वरैः ॥ यो नित्यं ध्यायते देवं नारायणमना नित्यं ॥ ॥ जमद
 ग्निरुवाच ॥ ॥ नित्योत्सवः सदा तेषां नित्यं श्रीनित्यमंगली ॥ येषां हृदि स्थिता भगवान् नर्मगलायतनो हृदि ॥
 भारद्वाज उवाच ॥ ॥ लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः ॥ येषां मित्रदीवश्यमो हृदयस्थो ज
 नादनः ॥ ॥ गीतम उवाच ॥ ॥ गीकोटिदानं ग्रहणेषु काशी प्रयाग गंगोदक कल्यावासी ॥ यस्तु पुनर्मे

रुसुवर्णदानं गोविन्दनामानि समस्तानि स - ॥ अग्निरुवाच ॥ ॥ त्रियक्षरं परं ब्रह्म गोविंदेति त्रिय
 क्षरं ॥ तस्मादुच्चरितं येन ब्रह्मभूयाय कल्पते ॥ ॥ श्रीबादरायणिरुवाच ॥ ॥ अच्युतः कल्पव
 र्णसो अनंतं कामधेनवः ॥ चिंतामणिस्तस्य गोविंदो हरेर्नामविचिंतयेत् ॥ ५० ॥ हरिरुवाच ॥
 जयतु जयतु देवो देवकीनन्दनो र्यं जयतु जयतु कृष्णो वृश्चि वंशप्रदीप ॥ जयतु जयतु मेघश्या
 मलः कोमलंगोजयतु जयतु पृथ्वीभास्नाशो मुकुन्दः ॥ ५१ ॥ पिप्पलायन उवाच ॥ ॥ श्रीमन्
 सिंहविभवे गरुडध्वजायता पत्रयोपशमनाय भवोषधाय ॥ कृष्णाय वृश्चिकजलाग्निभुजं
 रोगोः क्लेशाव्याय हरये गुरवे नमस्ते ॥ ॥ हविर्होत्र उवाच ॥ ॥ कृष्णत्वदीयपदपंकजपिंज
 रीते अद्यैव मे विशातु मानसराज हंसः ॥ प्रण प्रयाण समये कफवातपित्तैः कण्ठावरोधनवि
 धो स्मरणीकुतस्ते ॥ ५३ ॥ विदुर उवाच ॥ ॥ हरिर्नामैव नामैव नामैव मम जीवनी ॥ कलौ नास्त्येवना

स्वेवनास्येव गतिरन्यथा ॥५५॥ वसिष्ठ उवाच ॥ कृष्णेति मङ्गलनाम यस्य वाचि प्रवर्तते ॥ भस्मीभ
 वंति तस्याशु महापातककोटयः ॥५५॥ अरुन्धत्युवाच ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने ॥ प्रणतः
 केशनाशा यो गोविंदाय नमो नमः ॥ काश्यप उवाच ॥ कृष्णानुस्मरणदेवपायसं घटपंजरं
 शतधा भेदमाप्नोति गिरिवज्रहृत्तो यथा ॥ दुर्योधन उवाच ॥ जन्मनि धर्मं न च मे निवृत्तिर्जा
 नापि पापेन च मे निवृत्तिः ॥ केनापि देवेन हृदि स्थितेन यथानि युक्तो स्मितथा करोमि ॥५६॥ यत्र
 गुण उवाच ॥ यन्त्रस्य गुणदोषेण क्षम्यतामधु सूदन ॥ अहमेव मय्यं हर्तुं मम दोषेण
 दीयतां ॥ भृगुरुवाच ॥ नामैव तव गोविन्दनाम त्वत्तः शताधिकं ॥ ददातु चारणान्मु
 ङ्गिभवानष्टांगयोगतः ॥६०॥ लोमशा उवाच ॥ नमामि नारायणपादपंकजं करोमि

श्री

श्रीरामस्य नमः श्री

नारायणपूजने सदा ॥ वदामि नारायणनामनिर्मलं स्मरामि नारायणतत्त्वमव्ययं ॥ शो न क
 उवाच ॥ किं तस्य बहुभिर्मन्त्रैर्मन्त्रियस्य जनार्दने ॥ नमो नारायणायैति मन्त्रः सर्वार्थसाधकः
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णाय त्रपार्थो धनुर्द्वरः ॥ तत्र श्रीविजयाभूतिर्क
 वानीतिर्मन्त्रिर्मम ॥६५॥ अंगिर उवाच ॥ हरिर्हरतिपापा निदुष्टचिह्नैरपि स्मृतः ॥ अनिष्टया
 पिसिं सृष्टो दहत्येव हि पावकः ॥६६॥ सकृदुच्चरितं येन हरिरित्यक्षरद्वयं ॥ बहुः पदिकरस्ते
 नमो शायगमनेभ्यः ॥ योल्लस्य उवाच ॥ होजिह्वेरससारस्ते सर्वदा मधुरप्रिये ॥ नाराय
 णस्वपीयूषं पिबजिह्वे निरंतरं ॥ व्यास उवाच ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं भुजमुत्थाय वो
 चते ॥ न वेदाच्च परं शास्त्रेन देवः केशवात्परं ॥६७॥ अच्युतानंतगोविंदनामोच्चारणमे
 षजः ॥ नश्यन्ति सकलारोगाः सत्यं सत्यं वदाम्यहं ॥७०॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ साक्षात्सिद्धं

राम

१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०
१०	११	१२	१३	१४	१५	१६	१७	१८	१९	२०

स्वासे श्रुतं स वग १८४५ सार योष सुदि ज्योत १ ररिता लरिता सिंह मारि सया सि काटं मंग
मोनि स का वं आ व स ट का १२ सुम न लो व व यति करं दर सा व न सि का स के र कं यति
न ध ने मा र ज्ये मे र क रे क्षा त डे धार वा व नि रं कर जं टां ग ह या न वं स त र वि र त
रा सिंह मार स सु तं ध न या स त दू रा न ना ज र पु त्र न दा य न मारो सु त सु श मार व र र ह स

रुद्रिद्रसाचौ धडा डमरुता ॥ यन्मुहूर्तक्षणां वापि वासुदेवं न चिंतयेत् ॥ ॥ अगस्त्य उवाच ॥ निमिषं
 निमिषां द्वे वा प्राणिनां विष्णुचिंतनं ॥ क्रतुकोटि स ह स्वा एणं ध्यानमेकं विशिष्यते ॥ ७२ ॥ ॥ कर्मण
 मनसा वाचा ये स्मरन्ति जगद्गर्भं ॥ तत्र तत्र कुरुक्षेत्रं प्रयागं नैमिषं वनं ॥ ॥ शुक उवाच ॥ आलो
 क्य सर्वं शास्त्राणि विचार्यैर्विपुनः पुनः ॥ इदमेकं समुत्पन्नं ध्येयं नारायणः सदा ॥ ७४ ॥ श्रीमहा
 देव उवाच ॥ शरीरे जर्जरीभूते व्याधिग्रस्ते कलेवरे ॥ ओषधं जाह्नवीतोये वैद्यो नारायणो ह
 रिः ॥ शौनक उवाच ॥ भोजनाच्छादने चिन्ता रथा कुर्वन्निवेश्वाः ॥ यो सो विश्वम्भरो देवः स भ
 क्ता किमुपेक्षते ॥ ७६ ॥ एवं ब्रह्मादयो देवा अभयश्च तपो धताः ॥ कीर्तयन्ति सुरश्चैष्टं देवं नाराय
 णं विभुं ॥ ७७ ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ यस्य हस्ते गदा चक्रं गरुडो यस्य वाहनः ॥ शीख चक्रगदाप
 र्णं स मे विष्णुः प्रसीदतु ॥ ७८ ॥ ॥ इदं पवित्रमायुष्यं पुण्यं पापप्रणशनं ॥ यः पठेत् प्रातरु

त्थाय वैष्णवस्तोत्रमुत्तमं ॥ ७९ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुसायुज्यमाप्नुयात् ॥ धर्मार्थका
 ममोक्षार्थं पाण्डवेः परिकीर्त्तिता ॥ ८० ॥ ॥ इति श्रीपाण्डवकृतायां पांडवगीता समाप्तिमाश्रितं ॥
 जीवसिंहेति प्रख्याय विष्णुभक्तिरताय च ॥ लिखित्वा चिमनानाम्नाददौ गीतावरप्रदा ॥ ८१ ॥
 सितसक्तीसख्यासौ व्यापिने विश्वरूपिणोऽसंबुधप्रसात्ता यो न मस्ते ^{भुतस्य मिने} ~~विष्णुस्य~~ ॥
~~मेरुका च न दत्वा नांग वा क्रोतिः सतीरतीती यं च क्रोति तुरंगा नां~~
 द्रुपदं स व द्रुपदां ॥ ८२ ॥ नमस्ते नमस्ते नायो दुस्त किंच कमारिणो ॥ तथा मंगरुता त्रायो
 उवागिणि वासुमीणो ॥ ८३ ॥ विद्योऽस्य राय विरायो विस्वरुपायते नमः ॥ सर्वविघ्नहरं देवं
 सर्वसानी नमोस्तुते ॥ ८४ ॥ इति श्रीवेंकटेश्वरसुमुहूर्तगीतायां पाण्डवाय नमः ॥ सुभासुभं
 सवत ॥ ८५ ॥ मिति प्राषाठ शुक्लयात्री विष्णो म वारया दिन स पुण्य लक्ष्मी सति व न जु ल

[illegible]

[illegible][illegible]

